

senere tinglyses, trækkes tilbage eller afvises. Det er i dag muligt at søge om godtgørelse af en betalt, men ubrugt afgift, dog med fradrag af den faste afgift på 1.400 kr., jf. § 22. Anmodningen sendes til SKAT via tinglysningskontoret.

Den nye bestemmelse vil være en administrativ letelse for både anmelderne og SKAT. Anmelderne undgår at søge om godtgørelse af afgiften, og SKAT undgår behandlingen af disse sager.

Af den gældende § 16, stk. 1, fremgår det, at reglerne om forfaldstidspunktet gælder, medmindre der efter § 17 er givet tilladelse til månedlig betaling. Det foreslås imidlertid, at tinglysningsafgiftslovens § 17 ændres således, at det ikke længere er et krav, at virksomheden har fået tilladelse til at betale afgiften månedligt, men at de blot skal være registreret som månedlig betaler. Det foreslås derfor, at § 16 ændres, således at der blot henvises til § 17.

Til § 17

Det foreslås, at den nuværende storkundeordning ændres til en angivelsesordning. Det indebærer, at storkunderne angiver, hvad de skal betale, og så kan SKAT kontrollere rigtigheden heraf. Det er endnu ikke afklaret, om angivelse vil ske via e-TL eller via TastSelv. Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.1.1.

Efter den gældende § 17 i tinglysningsafgiftsloven skal virksomheder for at kunne anvende storkundeordningen have tilladelse hertil af SKAT. Imidlertid betaler virksomhederne i dag øvrige punktafgifter periodevis, uden at dette kræver tilladelse fra SKAT. Virksomhederne skal alene registreres hos SKAT. Det foreslås derfor, at § 17, stk. 1, ligeledes affattes således, at månedlig betaling af afgiften alene er betinget af registrering hos – og ikke tilladelse fra – SKAT.

Efter gældende administrativ praksis er det et krav for, at virksomheden kan få tilladelse til månedlig betaling, at virksomheden foretager minimum ti tinglysninger pr. måned. Dette krav vil ikke gælde fremover.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at de registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode, der er på en måned, skal betale de transaktioner, der er tinglyst eller registreret hos afgiftsmyndigheden for den pågældende afgiftsperiode. Afgiften for perioden skal indbetales til SKAT. Virksomhederne skal angive afgiften. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2 og §§ 4-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om angivelsen af afgiften. Dette skyldes, at det som nævnt endnu er uafklaret, om angivelsen vil ske via e-TL eller TastSelv. Be-

myndigelsen vil derfor blive udnyttet til at fastsætte regler om angivelsen, når det er afklaret, hvilket system der vil blive benyttet hertil. Det er ligeledes ikke afklaret, hvordan angivelsen af afgiften vil ske for så vidt angår digital skibs- og luftfartsregistrering.

Den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 3, er stort set en videreførelse af den gældende stk. 3 om sikkerhedsstillelse. Det foreslås dog, at der henvises til hele § 11 i opkrævningsloven frem for, som i den nuværende bestemmelse, alene til § 11, stk. 1. Det skyldes, at hele § 11 omhandler sikkerhedsstillelse. Hidtil har der ud over henvisningen til § 11, stk. 1, i opkrævningsloven, været fastsat særlige regler for sikkerhedsstillelse i bekendtgørelse nr. 725 af 15. september 1999 om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterettigheder m.v. Formålet med opkrævningsloven er imidlertid harmonisering og forenkling af reglerne i forskellige skatte- og afgiftslove om opkrævning. Det er derfor principielt i strid med formålet med opkrævningsloven at have anderledes/skærpede regler i anden lovgivning. Der ses ikke at være nogen grund til at fastholde de anderledes regler om sikkerhedsstillelse i bekendtgørelsen, og det foreslås derfor at ophæve dem og erstatte dem med en henvisning til hele § 11 i opkrævningsloven.

Enhver ny storkunde vil før registreringen hos SKAT blive vurderet efter opkrævningslovens § 11 (Trip-Trap-Træsko-princippet). Storkunden vil alene blive afkrævet sikkerhedsstillelse, såfremt kunden er i restance med øvrige skatter og afgifter m.v. Disse regler finder ligeledes anvendelse for registrering hos SKAT vedrørende øvrige afgifter.

Til nr. 23

Den gældende § 18 i tinglysningsafgiftsloven indeholder en opregning af de personer/virksomheder, som det påhviler at foretage beregning og indbetaling af afgiften. Det foreslås i § 18, stk. 2, at storkunder hæfter for afgiftens betaling over for SKAT.

Storkunden beregner og angiver afgiften på såvel egne som kunders vegne. Det er derfor Skatteministeriets opfattelse, at det er i overensstemmelse med sædvanlige hæftelses- og opkrævningsbestemmelser, at den storkunde, der opkræver afgifter hos kunder på vegne af staten, også hæfter for det angivne beløb over for SKAT. Efter dansk rets almindelige regler vil storkunden kunne kræve afgiften af den afgiftspligtige.

Nogle storkunder er afgiftspligtige allerede efter de gældende regler. Det gælder bl.a. realkreditinstitutter og pengeinstitutter, som i forbindelse med tinglysning af pantebreve vil være både panthaver og anmelder.